



המידע שמסר חשאי למישטרה -

מה יש ומה אין בו, מי מסר

אותו - והאם נוצל חשאי על ידי אחרים?

במה עסקה



החדש עשה את דרכו לעיתונאים. חשאי היפנה את השאלתה אל ראשיה הממשלה, מנחם בגין, וביקש לדעת, "אם נכון הדבר שבניית קווי תחבורה מסוימות, שנעשו על ידי ממשלת ישראל, לרכישת נפט מי גרמניה בין השנים 1977 עד 1981, ניתנו עמלות בניגוד לחוק לשר בממשלת ישראל, ואם נכון הדבר שהשר האמור הוא יצחק מודעי." חשאי גם ביקש לדעת אם הובאו הדברים האלה לידיעת בגין, ואם זו הסיבה לכך שמודעי לא מונה כשר האנרגיה והתשתית בממשלה שכוונן בגין אחרי הבחירות לכנסת העשירית. מכיוון שהשאלתה נפטלה, לא קיבל חשאי תשובה.

עיסקה

מכסיקאית

מה היה המידע שעליו הסתמך חשאי לצורך ניסוחה של שאלתה זו? זמן רב היה מידע זה ברשותו הביצעית של חשאי, והוא סירב לחשוף. בלחץ ועדת הכנסת, העביר חשאי את המידע למישרת ישראל, ומאוחר יותר גם הצהיר על כך.

את המידע קיבל חשאי משלושה מקורות. אחד מהם כונה "אישיות כלכלית", השני "אישיות פוליטית", ועוד אחד, מקור שלישי - שעליו סמך חשאי משום ש"העביר לו בעבר מידע בקשר לשתי פרשיות אחרות, שאינן קשורות לשר מודעי ולעיסקיה הנפט, והתברר שיש למידע רגליים.

עד כה לא נודע לציבור מהו המידע שהעביר חשאי למישטרה. חשאי עצמו סירב בכל תוקף לגלות מה ידוע לו על עיסקיה הנפט - אולי משום שידע עדי כמה חסרי ביטחון הוא המידע שברשותו. גם המישטרה לא גילתה עד עתה מה מצוי ברשותה. אך הדברים נודעו להעולם הזה: המידע המצוי עתה ברשות ה"מישרת" נוגע בשלוש פרשיות שונות שדבר רכישת נפט, שאירעו בימי כהונתו של מודעי כשר האנרגיה.

המידע העיקרי נוגע לעיסקיה הנפט ישראלית-מכסיקאית. מודעי היה כמכסיקו שדוש פעמיים בתקופת כהונתו. המידע ש"מסר חשאי למישטרה נוגע לאחת הפעמים.

המחיר הרישמי באותה תקופה היה 32 דולר לחבית של נפט מכסיקאי. אך מחירי הנפט היו בירידה. על-פי מידע זה, ואפשר היה להשיג נפט במחירים זולים יותר. אל מודעי ואל ראש מינהל-הדלק, שימעון גילבוע, הופנו כמה וכמה הצעות לרכישת נפט במחירים זולים יותר. אחת מן ההצעות הללו הופנתה אליהם על-ידי מי שהיה באותם ימים סגן-שר במישרד ראשי הממשלה, יורם ארידור.

כך ההצעות האלה נתקנו בתגובה כה כנוסה, "מעניין מאוד" ו"תגיד שיש הצעות מפורטות", אך לבסוף נדחו ההצעות הזרות, ונחתמה עיסקה עם מתווך מסויים, שבה נרכש הנפט במחיר הרישמי - 32 דולר לחבית.

על-פי המידע שמסר חשאי היו ההצעות הזרות יותר ממשיות, הבטיחו נפט לטווח של שנים, ולמציעים היו ערבויות של בני קים רציניים. לפחות אחת ההצעות נגעה לאותו נפט מכסיקאי שנקנה לבסוף במחיר (המשך בעמוד 8)



מודעי?

את מרכז המיפלגה הליברלית, שהתכנס בתל-אביב ביום החמישי ה"אחרון, איפיון הקרב שלפני-הקלעים בין השר-בליתיק יצחק מודעי ובין יורשו במישרד האנרגיה, השר יצחק ברמן.

חברי המרכז, שהתכנסו באולם שב"בית ציוני-אמריקה, היו אמורים לבחור בשלושת צירי המיפלגה לקונגרס היהודי העולמי, ולשמוע את דבריו של רואה-החשבון של מסי-עסקים חדש. אך אלה לא עניינו איש.

מודעי התקבל בתרועות, בנשיקות ובייבוקים. הוא היה הגיבור התורן של ה"ליברלים". לעבר ברמן נזרקו קריאות גנאי. סגן-שר-התחבורה, יצחק שיפמן, שבדרך-כלל חש לאן נושבת הרוח, הת"י ייצב ללא סייג לצד מודעי, אך לא התיר לחברי המרכז להפריז בגילויי-האהבה. הוא השתיק אותם בגערות כאשר עברו את הגבול, כפי שנהג מורה בכיתה ז' טושים.

דא היה שום ספק: בקרב שהתנהל לפני-הקלעים זכה יצחק מודעי.

אך לא פחות מעניין היה הקרב ש"מאחרי הקלעים. היה ברור שמודעי מנסה להשתמש בפרשת-הנפט של חשאי כ"מנוף, שנועד לטווח הארוך לבצר את מעמדו כמנהיג המיפלגה הליברלית. ולי טווח הקצר - לסלק את ברמן ממישרד האנרגיה.

היו שמענו כי חברות המהודשת בין מודעי ושיפמן, מקורה בהב"ב טחתו של מודעי לשיפמן כי סגן-שר-התחבורה, שמעמדו במישרד מעורר, הוא שירש את ברמן במישרד האנרגיה, שכן לפני מודעי עצמו הדרך הזרה חסומה.

לנצח בקרבות

להפסיד במילחמה

לשונות הרעות אמרו שאסור לשיפמן להאמין למודעי, המבקש למרות הכל את התפקיד לעצמו. אלה הזכירו כי לפני חודש וחצי היה מודעי אצל בגין, וביקש

במשך שבוע אחד נפתח בקיע קטן במסך הכבד, המסתיר את העולם האפל ורבי-המומיות של עיסקיה-הנפט. אך הבקיע מיהר להיסגר.

ה"כיהמערך האלמוני, יהודה חשאי, ערך התקפה חסרת כל סיכוי, וכימעט מגוחכת, על שר-האנרגיה-לשעבר, יצחק מודעי. השר הליברלי בעל העיניים המתרוצצות יצא להתקפת-מצח נגד היועץ המישפטי לממשלה, נגד צמרת-המישטרה, נגד כלי-התיקשורת, נגד יורשו בתפקיד, וכמובן נגד חשאי עצמו - וזה חש, כמי שטבל את ידו בחומצה גפריתית, "כפי שאומרים מקורביו. הח"כ שנכנס לכנסת הקודמת בעיקבות